VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

18e jaargang - Nummer 3

EEN VERHAAL OVER TWEE KAMPEN
Schaarste tegenover overvloed

De verstandige en de onverstandige leider
De voordelen van samenwerking

De minste kans van slagen
Ze zagen het helemaal verkeerd

copyright 2016 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Bijbeltekst is ontleend aan
Het Boek

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 *Persoonlijk*
4 *Het mysterieuze sms'je*
6 *Verstandige leider*
10 *Geschiedenis van twee kampen*
13 *Betrapt op slapen*
16 *Goede relaties op het werk*
18 *Leren van de pijn*
20 *Minste kans van slagen*
24 *Een goede luisteraar*
26 *Luisteren in plaats van praten*
28 *Mijn liefde voor jou*

Kijk altijd naar het randje licht om de wolken heen. Zoek altijd het beste in de mensen. Probeer de dingen door de ogen van een kind te zien.

Het geheim

Op het moment dat Paulus zijn brief aan de kerk in Filippi schreef was hij aan het wegkwijnen in een Romeinse gevangenis. In de introductie maakt hij echter duidelijk dat zijn ware geluk niet zou afhangen van zijn vrijlating, maar aan de wens dat de Christenen daar liefdevol en harmonieus met elkaar zouden omgaan. Dan vertelt hij hen hoe ze dat kunnen doen:

"Maak mij dan helemaal gelukkig door het onderling eens te zijn en elkaar lief te hebben. Streef, één van hart en ziel, naar echte eenheid. Wees niet egoïstisch en probeer niet de eer naar u toe te trekken of een ander te bedriegen. Maar wees nederig en sla een ander hoger aan dan uzelf. Denk niet alleen aan uw eigen zaken, maar heb ook belangstelling voor wat een ander doet."[1]

Paulus zegt niet dat we nooit aan onze eigen noden mogen denken. Zelfs Jezus zei soms nee tegen de noden van de massa zodat Hij tijd met Zijn Vader kon doorbrengen[2] of Zijn twaalf meest nabije discipelen kon opleiden.[3] Maar Paulus bedoelt dat we aan anderen moeten denken, aan hun noden en interesses en ons niet alleen op onszelf moeten concentreren.

De kracht die we daar voor nodig hebben kunnen we uit onze relatie met Jezus Zelf halen. Wat we ook doen, doen we voor Hem.[4] Als Hij de hoeksteen is van al onze daden, als we Hem het middelpunt van onze belangstelling maken, dan zullen we in staat zijn een goede relatie met God op te bouwen, evenals met onze familie, onze collega's en anderen.

Het is gebleken dat de sleutel tot succes in het leven en vruchtbare relaties is: Jezus voorop stellen en het soort mens zijn die Hij wil dat je bent.

Ik hoop dat de artikelen in deze aflevering van Actief je zullen inspireren en je zullen helpen om vooruitgang te maken op dat gebied.

1 Filippenzen 2:2-4
2 Zie Markus 1:35-39
3 Zie Mattheüs 16:13; 17:1
4 Zie Colossenzen 3:23

Samuel Keating

Door Priscilla Lipciuc

Op een drukke dag was ik druk bezig mijn jongens op tijd naar hun computerles te krijgen toen ik me realiseerde dat we niet één van hun schoolboeken konden vinden, noch de huissleutel. We werden nog zenuwachtiger dan we al waren en begonnen rond te rennen als kippen zonder koppen. Te midden van dit alles ging mijn telefoon. Het was een sms'je afkomstig van een nummer dat ik niet herkende, en ik viel haast om van verbazing toen ik dit las:

"Ik kan je verleden niet veranderen en ik kan je geen toekomst beloven, maar ik kan je verzekeren van mijn liefde en steun in de dingen die je probeert te doen. Ik hoop dat je een geweldig fijne dag hebt!" Zonder naam.

Ik moest onwillekeurig lachen. Het scheen een van die "vergissingen" te zijn die Jezus vaak laat gebeuren om mijn gedachten van mijn problemen af te krijgen en in plaats daarvan Zijn liefde voor mij duidelijk te maken.

"Dank je voor de aanmoediging," antwoordde ik. "Ik moet je helaas laten weten dat je het verkeerde nummer hebt. Maar maak je geen zorgen; je hebt mijn dag zin gegeven."

Mijn telefoon ging weer en er kwam een nieuwe boodschap binnen. "O, maar het was wel voor jou bedoeld! Dit is mijn nieuwe nummer, en ik wilde je even laten weten wat ik voor je voel." Het was een vriendin, de moeder van een van mijn leerlingen Engels. Nu was ik nog verbaasder. Nadat ik mijn jongens had afgezet belde ik haar terug om haar te bedanken voor haar attente woorden.

De rest van de dag ging zijn normale gangetje, maar ik was echt een stuk opgewekter. Dit blije voorval zette me aan het denken: Sinds mijn man overleden is en ik overgebleven ben om onze vier kinderen in mijn eentje groot te brengen heb ik steeds mijn best gedaan om ervoor te zorgen dat ik niemand tot last ben. Er zijn echter mensen die zich niet willen opdringen maar die het fijn zouden vinden om iets voor me te doen als ik ze nodig heb. Waarom dacht ik er geen moment aan dat deze boodschap van waardering weleens voor mij bedoeld kon zijn? Waarom was het zo moeilijk om te geloven dat de God, die ik zo goed ken, bijzondere mensen op mijn pad zou brengen die me dolgraag willen helpen?

Ik wilde deze les niet zonder meer aan me voorbij laten gaan, dus heb ik er goed over nagedacht. Ik geloof dat ik er een beter mens door geworden ben.

DE VERSTANDIGE EN DE ONVERSTANDIGE LEIDER

Naar een artikel van
David Brandt Berg

Een goede leidinggevende persoon is geen baas; hij is een knecht! Jezus probeerde Zijn discipelen niet alleen maar nederigheid bij te brengen toen Hij zei: “Wie van jullie de grootste wil zijn, moet jullie dienaar worden.” [1]
Een goede leidinggever is echt geen dictator. Hij luistert naar zijn personeel. Als de topmensen niet communiceren met de mensen onder hen, begrijpen ze natuurlijk niets van die mensen of van hun problemen. Dan zullen ze zeker problemen krijgen.
Leiders op wat voor niveau dan

ook moeten luisteren naar de mensen die ze leiden. Leiders hebben de verantwoordelijkheid uiteindelijk de beslissing te nemen, maar het feit dat je een leider bent betekent niet dat jij alle ideeën uit je mouw moet schudden en alles moet bedenken en alles in je eentje moet bespreken. Een goede leidinggevende zal naar anderen luisteren.

Als het aankomt op plannen, doelstellingen, motivatie en andere algemene aspecten van het werk zijn de leiders verondersteld daar goed in te zijn, anders moeten ze geen leiding geven. Maar wanneer het op praktische aangelegenheden aankomt moeten leiders naar anderen luisteren die er misschien meer over weten dan zij. Een

goede leider zal luisteren naar suggesties van zijn personeel en er over praten en samen met hen een plan maken. Dan laat hij hen het werk uitvoeren terwijl hij het proces in de gaten houdt. Het werk van een leidinggevende is eigenlijk meer het op gang houden van het proces, terwijl anderen ideeën opperen, initiatieven nemen en zeker de verschillende handelingen uitvoeren.

Haast elke directeur of president is omgeven met raadsmannen die hem adviseren wat hij moet doen. Wist je dat zelfs God op die manier tewerk gaat? Hij roept Zijn belangrijkste raadgevers en engelen bijeen en vraagt hen: "Wat denken jullie dat we hier aan moeten doen?" Hij luistert naar hun suggesties en heeft dan de wijsheid om het juiste te doen.[2] En God luistert niet alleen naar Zijn hemelse raadgevers en engelen, maar vergeet niet dat Hij zelfs naar ons luistert als we bidden. Als God Zelf niet eens al het denken voor ons doet, wie zijn wij dan dat we alle beslissingen zelf proberen te nemen, al het denken zelf doen, alle instructies geven en alles ook nog eens zelf proberen uit te voeren? Een leider kan het niet alleen af!

Enkel een beginneling, een kersverse onervaren leider die nog niet droog achter de oren is probeert alles te leiden en iedereen te dicteren wat hij moet doen. Een slimme leider zal zijn kracht putten uit de mensen. Hij probeert niet om zelf de put te zijn, de zwengel, het water en de emmer. Nee, hij wordt de geleidende hand die een levendige discussie op gang probeert te brengen waarbij hij en iedereen die erbij betrokken is van de ideeën en ervaringen van anderen kunnen profiteren.

Een verstandige leider zal proberen anderen tevreden te houden, want mensen doen hun werk beter als ze gelukkig zijn en werk doen dat ze fijn vinden en willen doen. Als je een effectief team wilt hebben, moeten de

teamleden samenwerken, naar elkaar luisteren, elkaar om raad vragen, samen beslissingen nemen en dan samen alles uitvoeren.

Net zoals in het menselijk lichaam kun je niet zeggen dat je ook maar het kleinste onderdeel niet nodig hebt. Je hebt iedere nagel nodig, iedere cel, en ieder orgaan en alle ledematen.[3] Iedereen is belangrijk, van de meest onbeduidende persoon tot aan de ogenschijnlijk belangrijkste. Iedereen heeft zijn werk, iedereen is nodig en ze moeten allemaal samenwerken in harmonie.

Praat met elkaar, discussieer met elkaar, raadpleeg elkaar, kom de dingen samen overeen, neem samen een beslissing, doe dingen samen, zorg voor elkaar, groei samen, werk samen en pluk samen de vruchten van je arbeid. Dan zul je een verstandige leider zijn en een goede leidinggevende.

1 Mattheüs 20:26
2 Zie 1 Koningen 22:19-22; Job 1:6-12
3 Zie 1 Corinthiërs 12:14-17

Het gezag waarmee de Christelijke leider leidt is geen macht maar liefde, geen overmacht maar voorbeeld, geen dwang maar beredeneerde overredingskracht. Leiders hebben macht, maar macht is alleen maar veilig in de handen van mensen die zich vernederen om te dienen.

–John Stott (1921-2011)

Jezus heeft verscheidene keren gezegd: "Kom en volg Mij." Zijn programma was "doe wat Ik doe" en niet "doe wat Ik zeg." Zijn aangeboren genialiteit zou hem in staat gesteld hebben een duizelingwekkende demonstratie te geven, maar dan zouden zijn volgelingen hopeloos achter geraakt zijn. Hij liep en werkte samen met de mensen die hij moest dienen.

–Spencer W. Kimball

Een geschiedenis van twee kampen

Door Maria Hodler

Een vriendin van me vertelde me dat toen ze jong was, ook al was haar familie hecht en hielden ze allemaal veel van elkaar, rechtvaardigheid altijd een kwestie was. Ze zei dat wanneer haar moeder een taart had gekocht of ijs voor het dessert, zij en haar broertje altijd vochten over het grootste stuk. Het gekibbel over de grootte van de porties was zo zenuwslopend voor hun moeder dat ze altijd een weegschaal bij de hand had en letterlijk iedere dessertportie woog om te bewijzen dat ze gelijk waren. Dat was jarenlang het beleid in hun gezin.

Dat deed me er aan denken hoe gemakkelijk het is om het leven te vormen door de bril van "er is maar zoveel taart." Als je broertje een enorm stuk taart krijgt, dan is er minder voor jou, nietwaar? Dat is natuurlijk wel zo als het om taart gaat, maar dat is met andere dingen in het leven toch niet het geval.

Je kunt de neiging hebben om in schaarsheid te geloven of in overvloed.

Als je in het kamp Schaarsheid zit geloof je dat dingen zoals liefde, ideeën, mogelijkheden, verbeeldingskracht, financiën en bronnen gelimiteerd zijn. Al die

Onthoud dit goed: Wie niet veel geeft zal ook zelf niet veel ontvangen. Een boer die weinig zaait, zal maar weinig oogsten; maar wie veel zaait, zal ook veel oogsten.
-2 Corinthiërs 9:6

dingen zijn als een taart die verdeeld wordt en iedere keer wanneer iemand anders een stuk krijgt, is er minder voor jou over. Zoals je je wel kunt voorstellen is er niet veel welwillendheid in Kamp Schaarsheid. Iedereen let op zijn eigen hachje. Ze vinden het niet erg om een stuk taart van iemand anders af te pakken, want als je niet voor je stuk vecht, dan krijg je misschien helemaal niets. Je moet het snel naar binnen werken want iemand anders ligt misschien op de loer om je stuk taart te grijpen. Aangezien ik zelf een tijd in Kamp Schaarsheid heb gezeten, kan ik je wel vertellen dat het er enorm deprimerend is!

In Kamp Overvloed is het een heel ander verhaal. In Kamp Overvloed is iedereen er van overtuigd dat liefde, ideeën, mogelijkheden, verbeeldingskracht, financiën en bronnen onuitputtelijk zijn. In dit kamp wordt er vaak feest gevierd. De mensen genieten allemaal van hun taart. Als iemand een geweldige bakkerij vindt bevelen ze hem aan iedereen aan, in plaats van de plek geheim te houden. Er worden recepten uitgewisseld, verbeterd en op bestelling gemaakt. Een ding is zeker in Kamp Overvloed: niemand komt er ooit zonder taart te zitten! Het is zelfs zo dat de meeste mensen er geloven dat de beste taarten nog moeten komen, nog gegeten moeten worden en nog verdeeld moeten worden.

In Kamp Schaarsheid is er vreemd genoeg inderdaad ook steeds minder taart. Iedereen maakt zich

zorgen over het moment dat het laatste stukje op zal zijn. Wat moeten ze dan? Dan sta je er alleen voor, en als je dan je stuk krijgt, moet je maar snel zorgen dat je er bij komt. Maar in Kamp Overvloed is niemand bang dat er geen taart meer zal zijn. Ze komen voortdurend weer op de proppen met nieuwe ingrediënten voor de taarten, nieuwe vormgeving aan oude recepten, nieuwe manieren om ze te vervoeren, en betere manieren om er meer te maken. Niemand maakt zich zorgen dat de taarten op een dag zomaar op zullen zijn!

Toen ik die kampen ontdekte kwam ik al snel tot de droevige conclusie dat ik veel meer tijd had doorgebracht in Kamp Schaarsheid dan in Kamp Overvloed. Ik dacht haast nooit dat het beste nog komen zou. Ik dacht veel vaker dat er zeer binnenkort een ramp zou plaatsvinden. Als ik zag hoe anderen gezegend werden, had ik vaak het gevoel dat dit betekende dat er weer minder "goeds" voor mij over zou zijn. Ik liep het feest in Kamp Overvloed helemaal mis!

Toen ik me dat realiseerde pakte ik mijn spullen en verhuisde naar het andere kamp. Ik vond het heel gastvrij in Kamp Overvloed. Ze deden alles meer in de stijl van "hoe meer zielen hoe meer vreugd." Ik begon te geloven dat het mooiste nog moest komen; voor mij, voor mijn vrienden en voor iedereen om me heen. Plotseling had ik een heleboel dat ik met anderen kon delen. Mijn ideeën raakten niet meer op, ik had geen geldgebrek, tekort aan bronnen, mogelijkheden of liefde. Het was makkelijk om gul te zijn omdat ik wist dat het niet nodig was om dingen achter te houden. Het was makkelijk om blij te zijn over dingen die anderen kregen, omdat ik zag dat er nog een heleboel dingen over waren. Het was een geweldig besluit om naar Kamp Overvloed te verhuizen!

Zou je je liever aansluiten bij een kamp waar je altijd op de rand van de hongersnood leefde, met liefde die uitgeput raakte, geld dat op ging en mogelijkheden die steeds minder werden? Of een kamp waar de grootste mogelijkheid, de beste ideeën, de rijkste bronnen en de diepste liefde nog moeten komen, met genoeg voor iedereen? We hebben allemaal de macht om te beslissen in welk kamp we willen wonen.

WANNEER JE ZOON WORDT BETRAPT OP SLAPEN

Door Jewel Roque

Op de terugweg, na een uitstapje met wat vrienden vroeg ik mijn jongste of hij het leuk had gehad.
"Het gaat wel," antwoordde hij. "Maar de kinderen in de speeltuin hebben me geplaagd." "Waarmee?" vroeg ik. Soms reageert hij nogal heftig op commentaren, dus nam ik aan dat het niet zo erg was.
"Eric zei dat hij een foto van me gezien had waarop ik sliep terwijl ik mijn huiswerk deed, en toen zei Leslie dat ze hem ook had gezien en toen gingen alle kinderen lachen."

Ik wist niet hoe ik moest reageren. Ik had een foto van mijn zoon op Facebook gezet waar hij over zijn bureau zat te slapen met zijn huiswerk naast zich. Ik vond het een schattige foto. Mijn zoon stopt alles in zijn activiteiten maar als hij moe is, is hij moe. En dan

slaapt hij.

Het zit in mijn familie. Mijn broers en zussen en ik weten dat wanneer we een zeker punt van vermoeidheid bereikt hebben, we er niet overheen kunnen komen. Slaap is dan de enige oplossing. Mijn zoon heeft dat op de een of andere manier al vroeg geleerd. Als hij moe is, zelfs als we net 'Lang zal ze leven' gaan zingen op een verjaardagspartijtje of wanneer hij verondersteld is zijn huiswerk af te maken, valt hij in slaap. Mijn man en ik begrijpen dat en kunnen er goed mee omgaan. De onderwijzers van mijn zoon hadden er ook voor het grootste gedeelte begrip voor dat hij soms weleens in slaap kan vallen. Ik probeer hem op tijd naar bed te laten gaan als hij de volgende dag vroeg op moet of wanneer het een lange dag zal worden.

Ouders en onderwijzers begrijpen die dingen over het algemeen wel. Andere kinderen vaak niet.

Toen ik de foto publiceerde dacht ik niet erg na over de mogelijkheid dat ouders die "schattige" foto aan hun kinderen zouden laten zien, die in de ogen van een kind niet "schattig" is, maar "stom" of "raar" of "gênant." Iets wat je kunt gebruiken om iemand mee te plagen. Iets wat ik deed veroorzaakte onbedoeld pijn bij mijn zoon. Het zette hem in een kwaad daglicht in de ogen van zijn vrienden. Zij zijn het waarschijnlijk een minuut later weer vergeten, en gaan weer gewoon door met spelen. Maar op dat moment moest ik aan mijn zoon bekennen dat het niet hun schuld was; het was mijn schuld.

Ik liet hem de Facebook foto zien en zei: "Ik heb laatst die foto van jou geplaatst. Ik verwachtte niet dat iemand je ermee zou plagen." Toen beloofde ik hem: "Ik zal niets meer plaatsen voordat ik het jou eerst heb gevraagd." Ik heb die overeenkomst al met andere leden van mijn eigen familie, maar ik had niet gedacht dat het veel zou uitmaken voor mijn jongste. Ik had ongelijk.

Het is raar dat ik zo'n fout bega. Als ik aan mijn eigen kindertijd terugdenk zijn het vooral die sterke emoties van die keren dat

Op de een of andere manier moet je je aan je optimisme vastklampen. Kijk altijd naar het randje licht om de wolken heen. Zoek altijd het beste in de mensen. Probeer de dingen door de ogen van een kind te zien. Zie het wonder in het eenvoudigste dingetje. Houd nooit op met dromen. Geloof dat alles mogelijk is. –Richie Sambora

ik geplaagd werd waar ik aan herinnerd word. Ik kan me zeker wel een half dozijn gelegenheden bedenken voordat ik vijf was, waar ik in tranen uitbarstte omdat de kinderen me plaagden. Pijnlijke momenten blijven nog lang in je hoofd en in je hart hangen nadat de woorden die gesproken waren allang vervaagd zijn.

Hoe vaak hebben mijn eigen woorden of onnadenkende commentaren dezelfde uitwerking als die van de kinderen in de speeltuin? Als ik me op mijn werk probeer te concentreren, of na teveel onderbrekingen de kinderen afsnauw en tegen ze zeg dat ze me met rust moeten laten zodat ik iets gedaan kan krijgen. Of als ze ruzie maken en ik die vervelende sfeer niet kan verdragen en dan maar zeg dat het me niet kan schelen wie wat heeft gezegd en wiens schuld het is; ik wil alleen maar rust.

Nadat ik er goed over nagedacht had nam ik me voor, ieder moment van het leven door de ogen van een kind te zien. Dat is geen belofte die ik kan doen, ik kan me er niet steeds aan houden, maar het is iets dat ik kan proberen. Geen besluit dat ik eens en voor altijd kan nemen, maar een keuze van moment tot moment. Om even af te remmen. Na te denken. Te bidden. Lief te hebben.

Te denken aan de woorden van een liefdevolle Christus die de tijd nam voor de kinderen. “Laat die kinderen toch bij Mij komen. Houd ze niet tegen, want het Koninkrijk van de hemelen is ook voor hen.”[1]

GOEDE RELATIES OPBOUWEN OP HET WERK

Door Rosane Pereira

Ik heb een buurman die een heel goede klusjesman was. Een tijdje geleden deed hij wat werk voor ons aan ons huis, maar hij scheen erg uit zijn humeur te zijn en niet in zijn goede doen. Toen ik hem een suggestie probeerde te geven werd hij gefrustreerd en snauwde me af. Ik was eigenlijk opgelucht dat ik hem een tijdje niet hoefde te zien toen het klusje af was.
Toen werd het Kerstmis en nodigde ik hem uit om bij ons te komen aangezien zijn familie ver weg woont. Ik was nogal met mezelf ingenomen omdat ik zo'n goede daad had gedaan terwijl hij niet zo aardig tegen me was geweest. Op kerstavond scheen hij blij te zijn en zich niets meer te herinneren van het moment van wrijving. Een paar dagen later zag ik hem weer en zei hij: "Je hebt me iets geleerd." 'Aha!'

dacht ik. Maar in plaats van zich te verontschuldigen voor het voorval van lang geleden zei hij: "Je hebt me geleerd dat ik mezelf meer op waarde moet schatten, zoals jij me op waarde hebt geschat."

Later bad ik over de situatie en toen liet Jezus me zien dat mijn motivatie niet juist was geweest. Ik was eigenlijk alleen maar aardig tegen hem geweest om hem een lesje te leren. Toen realiseerde ik me dat, wat mijn intentie ook was geweest, God hem ten goede had gebruikt. Onze buurman is waardevol en moet zich geliefd en gewaardeerd voelen.
Ik las dat er in de Japanse filosofie twee geheimen zijn voor het genieten van je leven en het verbeteren van relaties met familieleden of op het werk.

Het eerste is, dankbaar zijn voor alles wat er met je gebeurt, goed of slecht. Concentreer je op het goede zodat je goede herinneringen schept die je altijd met je mee kunt dragen. Je kunt God er zelfs bij betrekken door Hem te prijzen.

Het tweede is, wanneer je onenigheid met iemand hebt, iets prijzenswaardigs in hem of haar te vinden. Blijf dit doen en vermijd een kritische houding, dan zal de situatie steeds een beetje beter worden.

Na dit voorval begon ik mijn buurman complimenten te geven wanneer ik hem maar zag of zijn hulp ergens bij inriep, wat vaak het geval was. Ik begon hetzelfde te doen met alle andere mensen met wie ik in contact kwam en tot mijn verbazing werkte het echt.

Laten we proberen uit te vissen waar anderen doorheen gaan, in hun schoenen te gaan staan voordat we een oordeel over hen vellen en laten we ons op hun goede punten concentreren! Hoeveel beter zou het leven zijn als we elkaar beter zouden proberen te begrijpen! Zachtaardigheid oogst zachtaardigheid en liefde faalt nooit![1]

1 Zie Corinthiërs 13:8

Leren van de pijn

Door Anna Perlini

Dit is het twintigste jaar dat ik woon en werk in het voormalige Joegoslavië. Ik had hier ook al eerder gewoond, vlak nadat President Tito gestorven was in 1980. Zijn foto's hingen nog overal en ofschoon het land een zware economische crisis doormaakte scheen het dat niemand twijfelde aan de eenheid tussen de Joegoslaviërs. Omdat ik hier zowel vóór als na die tijd heb gewoond, is het nog steeds een raadsel hoe het kwam dat een opeenvolging van verschrikkelijk wrede en bloedige burgeroorlogen uiteindelijk leidde tot de formatie van zeven verschillende landen.

Maar ik heb wel gemerkt dat veel mensen die in deze tijd geleefd hebben het ook moeilijk vinden om er een touw aan vast te knopen. Het lijkt wel alsof ze een nare droom gehad hebben, een nachtmerrie van haat en pijn.

Ik heb vaak opmerkingen gehoord zoals: "We kunnen er met onze pet niet bij wat er nou

gebeurd is en hoe we opeens de ergste vijanden werden van mensen die onze buren waren of zelfs onze familieleden."

Gelukkig zullen ze er wel even over nadenken voordat ze weer een oorlog zullen beginnen, ook al is lang niet alles vergeven en vergeten. De prijs was hoog en ze betalen in vele opzichten nog steeds.

Door de jaren heen heeft 'Per un Mondo Migliore' bruggen van verzoening helpen bouwen, en door dit proces ben ik zelf ook geholpen. Ik heb het voorrecht gehad om inzicht te krijgen in het gecompliceerde gegeven van oorlog tegenover vrede.

Ik zag de waanzin van oorlog en pijn en de littekens die het nalaat nog tientallen jaren nadien.

Ik heb de pijn van verdeeldheid aangeraakt.

Ik was er des te meer van overtuigd hoe noodzakelijk en mooi het is om eenheid te hebben. Hoe kostbaar dat is, hoeveel kracht eenheid geeft en in wat een droevige staat we verzeild raken als we die niet op prijs stellen en hem dan uiteindelijk verliezen.

Ik leerde hoe kleine dingen, als ze niet aangepakt worden, grote problemen kunnen worden.

Ik besefte het gevaar van te vertrouwd te raken met onze zegeningen, de goede dingen die we hebben, ze als iets vanzelfsprekends te beschouwen en tenslotte bereid zijn ze te ruilen voor een loze belofte.

Ik zag de genezing die vergiffenis kan brengen en het belang van geloof en vertrouwen tegenover wanhoop.

Ik stond versteld van de moed, de heldhaftigheid en de onbaatzuchtigheid die mensen aan de dag kunnen leggen in uitzonderlijke omstandigheden.

Ik werd herinnerd aan het gezegde dat toegeschreven wordt aan Moeder Teresa: "Wat jij kunt doen om wereldvrede te bevorderen? Ga naar huis en heb je familie lief." Als er geen vrede is, dan komt het doordat we vergeten zijn dat we bij elkaar horen.

De minste kans van slagen

Door Scott MacGregor

"Discipelen winnen: Leiders opleiden om discipelen te winnen,"[1] gaat over een denkbeeldig rapport dat aan Jezus wordt gepresenteerd dat afkomstig is van het Bureau voor Onderzoek naar Managementskwaliteiten in Jeruzalem, waarbij verslag wordt gedaan over twaalf mannen over wie Hij een evaluatie opgevraagd had.

Geachte Heer Jezus,
Dank U voor het opsturen van de CV's van de twaalf mannen die U heeft uitgekozen voor leidinggevende posities in Uw nieuwe organisatie…
De staf is van mening dat de meeste van Uw kandidaten niet de achtergrond, de opleiding en beroepsvaardigheid hebben voor het soort onderneming dat U aan het opstarten bent… We zouden U willen aanraden om nog even verder te kijken in Uw zoektocht naar ervaren personeel met leiderschapskwaliteiten en bewezen kundigheid.

Simon Petrus is emotioneel onstabiel en wordt vaak gedreven door woedeaanvallen. Andreas heeft totaal geen aanleg om in

1 © 1994 Billy Graham Center Institute

een leidinggevende functie te werken.

De twee broers; Jakobus en Johannes stellen persoonlijke interesses vóór loyaliteit aan het bedrijf. Thomas heeft de negatieve eigenschap dat hij alles wat er gedaan wordt in twijfel trekt en dat zou het moreel wel eens kunnen schaden. We achten het onze plicht U te vertellen dat Mattheüs op de zwarte lijst staat van het Bureau voor Beter Zakendoen van Jeruzalem en omstreken. Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeüs hebben absoluut radicale neigingen en slaan hoog door op de schaal van manische depressiviteit.

Een van de kandidaten laat echter groot potentieel zien. Hij is een kundig man en hij is vindingrijk, kan goed met mensen overweg, heeft een prima zakeninstinct en onderhoudt contacten met hooggeplaatste functionarissen. Hij is hoog gemotiveerd, ambitieus en verantwoordelijk. We bevelen U Judas Iscariot ten zeerste aan als Uw controleur en rechterhand.

Dat lijkt wel te kloppen, dacht ik ironisch en toen kwam het bij me

op dat een dergelijk rapport ook geschreven had kunnen worden over andere Bijbelfiguren:

Kijk eens naar de man die verondersteld was om de Hebreeën weg te leiden uit hun slavernij in Egypte naar het Beloofde Land! Mozes was opgegroeid in het koninklijk huis met alle voordelen die geld en opleiding konden geven, maar daar gooit hij het allemaal overboord en wordt voortvluchtig en eindigt als schaapherder in de woestijn, waar hij tot zijn 80ste verbleef; duidelijk opgebrand en niet veel meer waard.

Dan heb je David, de jongste broer in een groot gezin, wat op zich al geen ideaal begin is. Zelfs nadat de profeet Samuël hem had aangewezen als de volgende koning van Israël ging hij weer terug naar zijn schapen, dus dat was een soort anticlimax. [2] In het volgende hoofdstuk zien we dat hij promotie heeft gemaakt tot maaltijdenbezorger en in een gevecht verwikkelt raakt met een kerel van ongeveer drie meter lang die nog zwaar bewapend is ook. David vindt het beter om steentjes naar hem te gooien en maakt toevallig een voltreffer.[3] Maar dan rent hij weer weg, wordt vogelvrij verklaard, en groeit uit tot hoofd van de grootste bende van het land [4]. Dan verkoopt hij de diensten van zijn bende aan het vreemdelingenlegioen voor een agressief buurland. Als dat niet meer lukt begint hij maar een burgeroorlog in zijn eigen land.[5]

De tijd verstrijkt en tenslotte wordt David de koning, maar uiteindelijk stoot een van zijn zonen hem van de troon en moet hij er weer als een haas vandoor totdat zijn neefje hem uit de brand helpt.[6]

Davids erfgenaam Salomo geeft openlijk toe dat hij niet eens in het openbaar kan spreken tegen het volk dat hij verondersteld is te regeren.[7] God komt hem te hulp en geeft Salomo een hoop wijsheid, die hem helpt bij het regeren, maar niet veel schijnt te doen voor zijn gezinsleven. Hij komt met 1000 vrouwen en concubines te zitten waar hij zo mee verstrikt raakt dat het land bergafwaarts begint te gaan.[8]

2 Zie 1 Samuël 16
3 Zie 1 Samuël 17
4 Zie 1 Samuël 22
5 Zie 2 Samuël 3:1

Stel je eens voor wat bovenstaande deskundigen zouden zeggen over deze figuren. Het zou waarschijnlijk ongeveer zo gaan:

Mozes: "Veel te oud om nog bruikbaar te kunnen zijn in deze fase van zijn carrière. Oorspronkelijk had hij een heleboel te bieden maar hij raakte in het criminele circuit verzeild (zware overgangscrisis?) en ging op de vlucht. Bracht 40 jaar door met werken in het familiebedrijf van zijn vrouw maar ook daar legde hij niet veel leidinggevend talent aan de dag. We bevelen een jonger iemand aan."

David: "Lastig mannetje. Doet beter zijn best in de muziek dan in zijn carrière. Hij is al bendeleider, verrader en huursoldaat geweest. We stellen voor dat U iemand neemt die minder wispelturig is."

Salomo: "Jong en onervaren. Niet goed in communicatie en heeft de neiging om te brassen. Zal hoogst waarschijnlijk teveel uitgeven en de schatkist leegmaken aan pompeuze bouwprojecten. Wij raden u aan iemand te zoeken die minder geneigd is zijn tijd te verspillen met ijdele projecten, en meer zelfbeheersing aan de dag legt."

Dat was het dan! De apostelen waren niet de enigen die niet erg veelbelovend uit de bus kwamen. Natuurlijk hadden alle apostelen met uitzondering van Judas uiteindelijk enorm veel succes, terwijl degene die het hoogst aangeschreven stond op de lijst van het bureau; Judas, een bittere teleurstelling bleek te zijn.

Wat kunnen we hier uit opmaken? Een ding is natuurlijk duidelijk, dat degenen die uiteindelijk het meeste succes hebben niet noodzakelijkerwijs degenen zijn van wie je het zou verwachten. En voor degenen die succes willen vinden in hun eigen ondernemingen staat er een geheim in Gods Woord: "Leg uw werk in de handen van de Here, dan zullen uw plannen werkelijkheid worden."[9]

6 Zie 2 Samuël 15-18
7 Zie 1 Koningen 3
8 Zie 1 Koningen 11
9 Spreuken 16:3

EEN GOEDE LUISTERAAR

Shannon Shayler en Keith Phillips

Het kost moeite om goed te kunnen luisteren. Let op de eigenschappen van de mensen met wie je graag praat; de goede luisteraars. Zij tonen interesse met hun ogen, hun houding en de manier waarop ze reageren. Het is een soort onbeschrijflijke uitstraling die zegt: Ik vind het leuk om naar je te luisteren. Je bent belangrijk voor me.

Ze leggen een kalmte en een geduld aan de dag die je zeggen: "Doe het maar rustig aan. Ik heb niets belangrijkers te doen op het ogenblik dan te horen wat jij te zeggen hebt."

Luisteren is een manier om de "wet van Christus" beter na te leven, die in de bijbel vermeld wordt: "Houd net zoveel van uw medemens als van uzelf." [1] Als we luisteren naar anderen om hen te kunnen begrijpen, doen we Gods werk met een vorm van Gods liefde.

Leer iets van Jezus. Als je je

problemen in gebed bij Hem brengt, onderbreekt Hij je dan na slechts één seconde geluisterd te hebben? Zelden of nooit. Hij is er altijd, Hij is altijd bereikbaar, en staat altijd klaar om aan te horen wat je te zeggen hebt; jouw kant van de zaak. Hij komt naar jouw niveau. Hij luistert aandachtig naar je woorden, maar Hij hoort ook de gesmoorde kreten van je hart. Je weet dat Hij je begrijpt.
Jezus kijkt naar je motieven, niet naar je fouten of de warboel die je ervan hebt gemaakt. Hij is nooit hard of veroordelend. Hij reikt altijd genade en hoop en vergeving aan. Hoe ver je ook bent afgedwaald, Hij blijft altijd van je houden.

Luisteren; daadwerkelijk luisteren, impliceert liefde. Het impliceert niet alleen jouw liefde, maar ook de liefde van de Heer voor die persoon, die onvoorwaardelijk is, voor altijd, en in alle opzichten volmaakt. Laat anderen Jezus in je zien door te proberen net zo'n liefdevolle luisteraar te zijn als Hij, dan zal het je niet moeilijk af gaan om hun harten tot Hem te winnen.

Luisteren heeft ook een belangrijk neveneffect: Als je eenmaal bewezen hebt een goede luisteraar te zijn, zullen anderen sneller bereid zijn om aan te horen wat jij wilt zeggen, als het jouw beurt is om te praten. Dan zullen ze minder snel in de verdediging gaan en meer open staan voor nieuwe ideeën en zienswijzen, en dan zullen ze zelf ook meer begrip voor anderen krijgen.
Luisteren is een talent dat ontwikkeld kan worden.
Het begint met een oprecht verlangen anderen te begrijpen, zodat je hen met meer liefde kunt behandelen en hen kunt helpen. Vraag Jezus om de gave van medeleven en vraag Hem dan je te leren hem op de juiste manier te gebruiken om anderen te helpen en hen liefdevol Zijn hemels koninkrijk binnen te leiden.

1 Galaten 5:14; Mattheüs 22:37-39

Luisteren in plaats van praten

Door Iris Richard

De kleine kantine op ons werk gonsde van de drukte. De collega's zaten in groepjes bij elkaar en zaten druk te kwetteren. Die ochtend had ik niet het gevoel dat ik veel bij te dragen had en koos ik ervoor om alleen te zitten. Ik staarde uit het raam, in gedachten verzonken over het verlies dat ik nog maar pas had geleden, scherpe kantjes aan mijn werkrelaties en een knagend gezondheidsprobleem, en ik vroeg me af wanneer ik eindelijk het einde van de spreekwoordelijke tunnel zou bereiken waar de zon weer zou gaan schijnen.

Terwijl ik een slokje nam van mijn cappuccino keek ik in het rond en het viel me op dat iedereen een heleboel te vertellen had. Het scheen dat iedereen van zijn eigen stemgeluid genoot, maar dat er minder mensen echt luisterden. Ik dacht, ik zou best wel een vriend kunnen gebruiken die goed kan luisteren

en me zou kunnen helpen mijn sombere gedachten te ontrafelen. Toen begon er echter een idee in me op te komen. In plaats van te wachten op die bijzondere vriend zou ik misschien moeten proberen om er zelf een te worden voor anderen, en omdat we nog maar kort in het nieuwe jaar zaten kon ik zelfs een verlaat Nieuwjaarsvoornemen maken dat ik beter zou luisteren.

Doordat ik me meer concentreerde op luisteren ging ik ook nadenken over luisteren naar God. Natuurlijk realiseerde ik me dat ik op dat gebied ook enorm veel vooruitgang zou moeten boeken en dat ik een scherper gehoor moest ontwikkelen voor de hemelse instructies. Als ik echt eerlijk was tegenover mezelf moest ik zeggen dat mijn gebedsleven bestond uit een hoop gepraat en dat ik nauwelijks luisterde.

Er valt zoveel te leren over deze kunst, maar de eerste stap is besluiten om een luisteraar te worden voor anderen zoals ik zou willen dat ze voor mij waren. Ik heb nog maar een paar kleine stapjes gezet, maar ik merk al dat mijn relaties met mijn collega's en mijn vrienden er op vooruit zijn gegaan.

O ja, en God leidde me ook nog naar mijn eigen persoonlijke "goede luisteraar" wiens onverdeelde aandacht me hielp mijn gedachten te ontwarren en het gevoel te krijgen dat iemand me begreep. "Geef veel, en u zult veel terugkrijgen."[1]

1 Lukas 6:38
2 Het Boek

Lieve Jezus, in Openbaring 3:20 zei U: "Luister, Ik klop op de deur. Als iemand Mij hoort en de deur opendoet, zal Ik bij hem binnenkomen." [2] Ik hoor U en ik wil U in mijn leven. Komt U alstublieft binnen en geef me de vrije gift van Uw aanwezigheid voor altijd.

Ik leer je om liefde te hebben door Mijn eigen voorbeeld. Voor ieder groot wonder dat Ik voor je doe en voor alle mensen die van Mij houden, doe Ik talloze dingen die je misschien niet eens opmerkt.

Die voortdurende demonstraties van Mijn zorg, Mijn onvoorwaardelijke liefde, Mijn aanrakingen van hoop, kracht, genade en vergeving, iedere dag opnieuw, laten Mijn liefde zien. Door de veelvoud van kleine dingen die Ik voor je doe groeien je geloof en je vrede. Deze dingen voeden de overtuiging in je hart dat Ik echt ben en actief bezig ben in je leven.

En zo laat jij zien dat jij Mijn discipel bent door de liefde die je anderen laat zien. En hoe doe je dat? Door dag in, dag uit een geleider te zijn van Mijn liefde.

Als je bereid bent de harten van anderen op te beuren, zet je het werk voort dat Ik op aarde begon. Ik zag iets belangrijks in wat de mensheid vaak als iets van weinig waarde beschouwde. Ik verhief degenen die in de maatschappij van Mijn tijd als minderwaardig werden beschouwd en zo veranderde Mijn liefde kleine tekenen van geloof in wonderen die nog steeds doorklinken in de harten van de mensheid. Dat kleine refrein van hoop dat jij in het hart van iemand plaatst zal prachtig klinken en een symfonie van vreugde creëren die zich verspreidt naar de harten van anderen.